

ב"ה, "הלכה" גליון 65
ז כסלו תשס"ה לפ"ק

ד' אמות של

הלכה

אוי לוי אמי כי ילדהני, בראותי שפלת הדור בכל חלקי אירופה, ממש אין ישיבת לומדי תורה לשמה ישיבת לומדים מומחים שוקדים על התורה בעומק הלכה של אמת, אלא בעו"ה בפלפול של הבל מבלי הורה על האמת, אין דורש להבין דרכי התורה על בוריה, ואליכם אישים אקרא, זכו לחולקבון שעוסקים בתורה בתמידות מחיל אל חיל ילכו, אבל כל למודכם גמרא משניות מדרש של"ה, ואין אחד נתן ללב ללמוד אורה חיים על בוריו לדעת הלכות תפילין, ציצית, תפלה, ברכות, נטילת ידים, וברכת המזון, הלכות שבת והלכות יום טוב על בורים, אשרי איש שימלט ולא ישגה בהן, כי בהן הלכות רבות והידיעה להמונים מעוטה, ובפרט דיני מוקצה, מלאכת שבת ויום טוב וחול המועד, ברכות הנהגין וכדומה. (ערת דבש ח"א דרושב)

גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכה" בכל יום

העיקר השני, הוא מה שתישר אותנו זאת המצוה הנכבדת לקבוע בלבנו ללמוד התורה האלהית וקבלת דבריה עם פירושיה ודקדוקיה לשמור מאד, וזה בשתי פנים: הפן האחד, מצד מה שהוקבע יום אחד בשבוע, בו ינחו מכל העסקים הזמניים, אשר זה סבה חזקה שהמוזן העם יפנה לבבם להקהל ולעמוד על נפשם לשמוע מפי מלמד, ולקרא כלם בשם י"י מקרא משנה ותלמוד, איש לפי ערכו, והמשכילים ימצאו נחת רוח, כי יבקשו תורה מפיהם, ויזהירו אותם על המצוות, ודורשין להם הלכות יום ביומו וענין שבת בשבתו, כמו שנמצא בכל זה מנהג קבוע לכל בני ישראל במושבותם. כי על זה אמרו בתלמוד ירושלמי (שבת פ' ט"ז הל' ג') לא נתנו שבתות וימים טובים לישראל אלא ללמוד בהם תורה. וזה צד מיתרון הנפש שאמרו חז"ל (ביצה ט"ז ע"א) שיש לאדם בשבת, כי ההכנה גדולה בו אם מצד מלמדים ואם מצד הלומדים. (ספר עקידת יצחק שער נ"ה)

